

SZEPESI ATTILA

Táncdal

*Vízöntő-kor víg mulatság,
félegészség, félszabadság,
félígazság, félravaszság,
látmokoknak farkasvakság.*

*Prófétáknak talmi álom,
rágódnak egy virágszálon;
béljós, vérjós gazdagodik,
bankszámlája vastagodik.*

*Örökfarsang, éji lárma,
iramodj az agorára,
várnak bűsz és hitehagyott
ókulárés kecskebakok.*

*Makog minden honfi-látnok,
mekegnek a kannibálok,
zsebes, csélcsap, éj lidérce,
végvidékek álcanépe.*

*Csillaglító égre leskel,
szava csupa kegyszer, vegyszer,
gyógyszer, óvszer, műszer, pótszer;
úgy is jósjel, úgy is jósjel.*

*Mennyi tenger maszka, lárva,
művi lelenc, világárva,
lemezlovas, nyájás arszlán,
búvalbélelt bakoroszlán...*

Csitri, gyűrűd kárunkulus,
nyakadon egy furunkulus,
cipőd ékes, öved márkás,
szemed üveg, szavad lármás.

Melled-öled? Az se régi!
Meglöttyedt és hull a prémi,
tüze-vesztett és kivásott:
lettél immár földi másod...

Zene harsan, zene halkul
seregeknek sanda marsul;
botfűltek lépte dobban,
iramodnak egyre jobban.

Kandi látnok, rókaképű,
éberálmod égrelepő,
csak a képed majom mása,
dalod varjú károga.

Künn a műfény, benn a kórság,
árnyék-ország vak botorság;
visszaes az álmosabbja
arca-rángó János-papra.

A többi meg sakálképpel
iramodik szerteséjjel,
mind harsogva élni-bátor
patáslábú prédikátor...

Vízöntő-kor víg mulatság,
félvigasság, féligazság,
félíg élet, félíg álom,
látnokoknak farkasvakság.